

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

5 czerwca

№ 55.

Rok 1925.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.: 392—z dnia 14 maja 1925 r. o organizacji i przepisach postępowania komisji powołanych do wydawania orzeczeń kwalifikujących oficerów do przeniesienia do rezerwy w myśl p. b. art. 76 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich 822

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz.: 393—z dnia 20 maja 1925 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 roku o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 roku i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych 823

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 394—Spraw Wewnętrznych z dnia 15 maja 1925 roku o zmianie granic gmin wiejskich: Bagienica i Odporyszów w powiecie dąbrowskim w województwie krakowskim 824
395—Skarbu z dnia 20 maja 1925 r. o tymczasowej organizacji mennicy państwowej 825
396—Skarbu z dnia 23 maja 1925 roku w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych 826
397—Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 roku o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg 826
398—Przemysłu i Handlu z dnia 23 maja 1925 r. o przyznaniu tegorocznej Międzynarodowej Wystawie sztuk dekoracyjnych i przemysłu artystycznego w Paryżu ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych 827
399—Sprawiedliwości z dnia 25 maja 1925 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: horochowski i łuckim w okręgu sądu okręgowego w Łucku oraz w powiatach: dubieńskim, kostopolskim, krzemienieckim, rówieńskim i zdołbunowskim w okręgu sądu okręgowego w Równem 827

OBWIESZCZENIE MINISTRA:

Poz.: 400—Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1925 r. w sprawie sprostowania błędu w taryfie pocztowej z dnia 26 lutego 1925 roku 828

Sprostowanie rozp. Rady Min. z dnia 6 maja 1925 roku (Dz. U. R. P. № 53, poz. 357) 828

392.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 maja 1925 r.

o organizacji i przepisach postępowania komisji powołanych do wydawania orzeczeń kwalifikujących oficerów do przeniesienia do rezerwy w myśl p. b. art. 76 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich.

Na zasadzie punktu b. art. 76 ustawy z dnia 23 marca 1922 roku o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1925 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Spraw Wojskowych ustanowi corocznie komisje, celem wydawania orzeczeń kwalifikujących oficerów do przeniesienia do rezerwy, względnie w stan spoczynku:

- a) dla generałów, pułkowników i podpułkowników—przy Ministerstwie Spraw Wojskowych,
- b) dla majorów i oficerów młodszych—przy Ministerstwie Spraw Wojskowych, oraz przy każdym Dowództwie Okręgu Korpusu.

W komisjach wymienionych pod b. zasiadają w charakterze informacyjnym delegaci fachowych organów Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 2. Komisję dla generałów, pułkowników i podpułkowników, jedną dla całego wojska, składają się z 7 członków, wyznaczy corocznie Minister Spraw Wojskowych z pośród inspektorów armji i broni oraz wyższych dowódców.

Komisje dla majorów i oficerów młodszych składają się mają z 7 członków, z których trzech mają być w stopniach generalskich, a czterech w stopniach oficerów sztabowych.

§ 3. Przewodniczącym komisji jest generał najstarszy stopniem, jego zastępcą zaś ten z generałów, który jest stopniem najstarszy po przewodniczącym.

§ 4. Komplet orzekający składa się z przewodniczącego, względnie zastępcy i czterech członków.

Skład kompletu wyznacza przewodniczący (zastępca) dla każdej sprawy oddzielnie.

Nie mogą wchodzić w skład kompletu:

- a) krewni oficera, przeciwko któremu toczy się sprawa w linii bocznej do 4 stopnia włącznie, powinowaci do 2 stopnia włącznie, oraz zstępni i wstępni,
- b) przełożeni, którzy wydali danemu oficerowi kwalifikację.

§ 5. W skład komisji nie mogą wchodzić oficerowie, przeciwko którym toczą się dochodzenia dyscyplinarne, sądowo-honorowe, lub sądowo-karne.

§ 6. Wyznaczenie komisji przez Ministra Spraw Wojskowych następuje corocznie w ciągu miesiąca grudnia.

W razie zdekompilowania komisji z przyczyn, uniemożliwiających członkowi, względnie członkom na stałe pełnienie funkcji w komisji, Minister Spraw Wojskowych uzupełnia komisję przez natychmiastowe wyznaczenie innego członka, względnie innych członków.

Uzupełnienie komisji następuje też, gdy przeciwko członkowi, względnie członkom zostanie wdrożone dochodzenie (§ 5).

§ 7. Po upływie do Ministerstwa Spraw Wojskowych wszystkich rocznych uzupełnień do list kwalifikacyjnych, Minister Spraw Wojskowych zarządzi przesłanie komisjom listyennego spisu wszystkich tych oficerów, podlegających danej komisji, którzy otrzymali drugą ujemną roczną kwalifikację, wraz z listami kwalifikacyjnymi.

§ 8. Komisje zbierają się natychmiast po otrzymaniu aktów z Ministerstwa Spraw Wojskowych celem powzięcia wstępnej uchwały, które sprawy mogą być załatwione bez dochodzeń, które zaś wymagają dokładnego zbadania.

Co do spraw, nie wymagających dochodzeń, komisje mają powziąć ostateczną uchwałę i wydać orzeczenie w najkrótszym czasie.

Ustęp ostatni § 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje komisje dla majorów i oficerów młodszych także w przypadkach, w których orzeczenie zapada bez wstępnych dochodzeń.

§ 9. Dla każdej sprawy, która, stosownie do wstępnej uchwały komisji, wymaga dokładniejszego zbadania, wyznacza przewodniczący komisji (zastępca) referenta z kompletu, ustanowionego dla danej sprawy.

§ 10. Referentowi przysługuje prawo badania odpowiednich aktów oraz przesłuchiwanie wszystkich tych osób, których przesłuchanie uzna za potrzebne.

§ 11. Wynik swych badań wraz z wnioskiem przedstawia referent na następnym zebraniu kompletu orzekającego w tej sprawie, które to zebranie ma się odbyć po miesiącu.

Oficer, przeciwko któremu toczy się dochodzenie, powinien być przez komisję przesłuchany i ma prawo bronić się osobiście.

Komisja może uchwalić potrzebę przeprowadzenia pewnych dochodzeń w obecności komisji, jak np. przesłuchania świadków lub rzeczoznawców, przejrzania aktów i t. d.

Komisja może również uchwalić, że sprawa ma być przez referenta dodatkowo zbadana w kierunku wskazanym w uchwale. W tym ostatnim przypadku przewodniczący (zastępca) wyznacza termin do przeprowadzenia badań uzupełniających, oraz termin następnego posiedzenia komisji w tej sprawie.

§ 12. Obrady komisji odbywają się tajnie; kieruje nimi przewodniczący (zastępca).

§ 13. Uchwały i orzeczenia komisji zapadają większością głosów.

Członkowie kompletu głosują w kolejności stopni (starszeństwa), zaczynając od najmłodszego. Przewodniczący (zastępca) głosuje ostatni.

Orzeczenie (§ 14) komisja wpisuje do listy kwalifikacyjnej danego oficera.

§ 14. Komisja może orzec, że:

a) oficer nie nadaje się wogóle do służby zawodowej,

b) oficer nadaje się do służby zawodowej.

§ 15. Orzeczenie zostaje przedłożone wraz z aktami sprawy Ministrowi Spraw Wojskowych, celem powzięcia decyzji.

§ 16. Jeżeli Minister Spraw Wojskowych przychyliła się do orzeczenia komisji, stwierdzającego nie nadawanie się oficera do służby zawodowej, przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej wniosek stosownie do art. 76 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich.

§ 17. Na podstawie orzeczenia komisji, brzmącego dla oficera dodatnio, Minister Spraw Wojskowych zarządza wpisanie motywów do tego orzeczenia do listy kwalifikacyjnej.

§ 18. Wyznaczenie pierwszych komisji, mających funkcjonować do czasu przejęcia czynności przez nowe komisje, ustanowione w terminie przewidzianym w § 6 niniejszego rozporządzenia, nastąpi w ciągu jednego miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Komisje te wydadzą orzeczenia na podstawie kwalifikacyj wydanych za rok 1923 i 1924.

§ 19. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

393.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 maja 1925 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na zasadzie art. 82, 83, 86 i 109 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) oraz art. 2

ustawy z dnia 13 lutego 1924 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 18 poz. 178), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2 § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 32 poz. 320) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy obliczaniu ryczałtu, celem zwrotu kosztów przesiedlenia bierze się za podstawę to uposażenie służby czynnej, które funkcjonariusz państwowy względnie zawodowy wojskowy pobierał ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku, przy uwzględnieniu wartości mnożnej w dniu dokonanego przesiedlenia (zameldowania się na nowym miejscu za mieszkania) względnie w dniu przekroczenia granicy Rzeczypospolitej”.

§ 2. Ustęp 1 § 11 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów skreśla się.

§ 3. Pierwszy ustęp § 44 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje brzmienie następujące:

Do art. 82, 83, 86, 95, 99, 102, 103, 104 i 108 ustawy.

Celem wymierzenia uposażenia emerytalnego funkcjonariuszom państwowym (art. 2 ustawy) oraz zawodowym wojskowym, przeniesionym w stan spoczynku, względnie zwolnionym przed dniem 1 października 1923 r. jako też w celu wymierzenia zaopatrzenia emerytalnego osobom po nich pozostałym, o ile zmarli przed dniem 1 października 1923 r. postanawia się zaseregowanie tych funkcjonariuszów, oraz zawodowych wojskowych do poszczególnych grup uposażenia, według następujących zasad:

Wymienionych poniżej w rozdziale I i II emerytów zalicza się do szczebla a odpowiedniej grupy.

§ 4. W rozdziale I § 44 w punkcie f) po wyrazach „Gazystów bez rangi” dodać należy wyraz „chorążych”.

W rozdziale II punkt C) skreślić należy wyrazy „Podoficerów zawodowych XVI” a na to miejsce wstawić:

„Podoficerów zawodowych, którzy pobierali uposażenie miesięczne XIV.

Podoficerów zawodowych, którzy pobierali żołd XVI”.

§ 5. Rozdział III § 44 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje brzmienie następujące:

Funkcjonariuszów państwowych (art. 2 ustawy), którzy przeszli w stan spoczynku ze służby polskiej i którym wymierzono uposażenie emerytalne, w myśl ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466) od uposażenia pobieranego według jednej z ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429-436) zalicza się do poszczególnych grup i szczebli uposażenia według zasad następujących: